

Adena Sepp

ELU
PÖÖRDELISED
HETKED

Kõik õigused on kaitstud.

Selle raamatu reprodutseerimine ükskõik mis kujul ja viisil, osaliselt või täielikult ilma autori ja kirjastaja loata on õigusvastane ja seadusega karistatav.

Käesolev raamat on ilukirjanduslik teos. Kõik nimed, tegelased, kohad ja sündmused on kas autori kujutlusvõime vili või neid on kasutatud ilukirjanduslikul eesmärgil ning sarnasus elavate või surnud tegelike isikute, ettevõtete, sündmuste või tegevuskohtadega on täiesti juhuslik.

Kaane kujundanud Reet Helm

Toimetanud Anneli Sihvart

Korrektor Inna Viires

© 2017 Nadežda Sepp

© 2017 Kirjastus ERSEN

B07335217

ISBN 978-9949-82-104-4

Kõik kirjastuse Ersen raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

1

Miia lamas avatud silmadega voodil. Ta polnud suuteline külgekardinaidki ette tõmbama, kuigi see oli tупpa astumisel olnud alati ta esmaseks liigutuseks. Praegu oli ta liialt ärritatud ja, vaevalt tупpa jõudnud, viskus kohe selili voodile. Ta ei osanud täpselt oma hingeseisundit määratledagi, kuid see, mida ta oli hetk tagasi läbi elanud, andis mõista, et kui sul on aastaid ikka juba üle kolmekümne ja sa oled endiselt vaba ja vallaline, siis võid nii mõnelegi inimesele muutuda pinnuks silmas.

Huvitav, siiani polnud keegi nähvanud ei talle ega Juuliale, et ega nad viimati kooris üksnes selleks laulmas käi, et piiluda teiste naiste mehi. Kord kuus, pärast lauluproovi, on nad alati jäänud kõik koos tähistama sel kuul sündinute sünnipäevi ja kuna siis võetakse ka napsi ja see muudab nii mõnegi mehe liialt vabameelseks, siis esialgu üritas küll mõni meestest, kellel endal seal kaasakest või kallimat kaasas polnud, nendega väikest viisi flirtida, kuid Miia oli selle kohe naljaks pööranud ja peagi oli kõigil meessoost laulukaaslastel selge, et neil pole mõtet talle külge lüüa. Kuigi Juulia koketeeris meestega meelsasti, polnud ka tema andnud kellelegi enamaks lootust... üksnes laul oli see, mis neid siin ühendas.

Seega sai kõigile peagi selgeks, et nad ei kujutanud endast siinsetele meestele mingit ohtu. Nii hakatigi neid pidama paadunud vanatüdrukuteks ja, mis veelgi hullem, selja taga võis nii mõnigi sosistada, et ega neil äkki hoopiski mingi muu, noh, nagu lesbiline kalduvus küljes ole. Nüüd ju sellised asjad nagu moes ja varjata polevat midagi vaja. Muidugi ajas selline jutt neid Juuliaga naerma. Kuna aga inimeste rumalatel mõtetel pole piire, ei hakanud nad teistele seletama, kuidas tegelikult nende omavahelised lood on.

Miiat ärgitaski koori laulma tulema just Juulia. See oli tookord osutunud Miiale päästerõngaks, ta elu oli ummikusse jooksnud ja sellest aitas väljapääsu leida üksnes keskkonnavaheetus. Nüüdseks olid nad kooris laulmas käinud juba mitu aastat. Siin oli tore seltskond ja olid olnud ka toredad esinemised nii kodusaarel kui ka mandril, juba oli käidud mitmel korral esinemas Soomes ja Rootsiski.

Kõik oligi siiani lahe olnud, kuid hiljaaegu tuli nende koori veel kaks uut liiget ja kohe järgmistel lauluproovidel võis märgata, et Brita peab ennast teistest siinsetest lauljatest paremaks, kuna ta üritas ikka oma valju häälega kõikidest üle laulda. Mitmel korral tuli koorijuhil talle märkus teha, et ta oma häält madaldaks, kuna kooris peavad hääled siiski sulanduma. See tundus Britale isikliku solvanguna, kuna ta oli oma eelmises elukohas olnud kultuurimaja ansamblist ja saanud oma jutu järgi ülevaatustel laulmise eest eripreemiaid. Brita kiidulaulu kinnitas innukalt koos temaga siia tulnud sõbranna Eve. Kõigile hakkas kohe silma, et Eve kordas ja jäljendas igas olukorras Britat. Sõbrannade asi, kuid õhkkond muutus nende tuleku järel kuidagi pingelisemaks. Miia ei osanud isegi endale selgeks teha, milles asi, kuid juba esmakohtumise

järel Britaga tükkis tema hinge mingi sisemine vimmatunnetus.

Peagi võeti nende repertuaari paar uut laulu ja seal oli koorijuht Angela ühele neist ette näinud ka solisti. Ta valis seekord Juulia, kellel oli ilus helisev hääl ja vaba laulustiil. Miia pani tähele, et selle peale kirtsutas Brita kohe põlglikult oma ilusat ninakest ja nähvas, et tema hääl on ju Juulia omast palju valjem ja ta sobiks selleks palju paremini...

Juulia oli küll särtsaka loomuga naine, poolenisti isalt päritud veneliku kuraasiga, kuid sellise asja pärast ei tahtnud ta kemplema hakata. Noh, kui teine ikka ise nii väga tahab, las siis laulab. Millegipärast tundis Miia selle suhtes kohe trotsi hinge tõusmas ja ta ütles selgelt välja, et Brital võib hääl kõlada küll valjemalt, kuid Juulia laulev toon on kõrvadele palju meeldivam kuulata.

Jah, ja kui teisedki koorilauljad sellega nõustusid, mõistis Miia kohe Brita pilgust ja näoildest, et ta on nüüd saanud vihavaenlase. Seda tundis ta järgmistel proovidel peagi oma nahal. Juhtus ta pisut valjemini naerma, siis oli Brita kiire nähvama, et Miia liialt bravuurikas naerukaja riivavat tema kõrvakuulmist, võtku ikka vaiksemalt. Vestlusringis leidis Brita ikka midagi halvustavat, mida öelda Miia

poolt räägitu kohta. Selge see, et Brita niisugune käitumine hakkas paljudele vastu, kuid kui sellest oleks hakatud tegema suurt numbrit, siis oleks see olnud nagu hõõgvatele sütele puude lisamine – oleks lahvatanud uus leek ja sellist vaenutsemist polnud neile siia vaja.

Miia ise hoidis lõpuks targu suu kinni ja kuigi Juulia vahutas, keelitas Miia tedagi jääma rahulikuks, kuid vahel Juulia ikkagi nähvas, et mõni kohe on siia ilma selliseks turakaks sündinud. Teised ei pidanud vajalikuks olukorda teravdada, sest eks targemad annavad järele.

Angela ei sallinud kooris lahkhelisid ja andis peagi mõista, et kellele siin miski või keegi ei meeldi, võib ära minna. Nii oli lõpuks Britagi sunnitud pisut tagasi tõmbuma, ta ei leidnud endale siit liitlasi ja ega vast Evegi igas asjas temaga nõustunud. Seega saatis ta vahel üksnes Miia suunas vihkavaid pilke, ta oli pika vihaga naisterahvas.

Ega Miial olnudki vajadust Brita ega Evega tege- mist teha. Nad laulsid eri häälerühmades ja seisid üksteisest piisavalt kaugel, pärast proovi aga kii- rustati tavaliselt kohe koju, nii et neil omavahelist suhtlemist polnudki – kuni korrani, mil nad taas pi- did jääma tähistama sel kuul sündinute pidupäeva.

Üheks sünnipäevalapseks osutus olema Brita. Miia oleks meelsasti jätnud selle korra vahele, kuid austusest teise sünnipäevalapse Sirli vastu oli ta valmis taluma ka Brita ebameeldivat seltskonda. Juuliagi lisas nagu moka otsast, et ta laseks siit meelsamini jalga, kuid kuna siiani on alati kõiki kaaslauljaid ju austatud, siis tuleb neil täna siin olemine kuidagi ära kannatada ja tõsta oma klaas veel ka pirtsutise terviseks.

Juba kohe proovi alguses teatas Brita, et ta kallid abikaasa pidi ise tema suupisted ja napsud kohale tooma, kuna olevat naise suhtes nii hoolitsev ja tähelepanelik ning seega ei lubanud Brital endal raskest toidukorvi tassida. Hea, kui on hoolitsevaid kaasasid, kuid pigem üritas Brita kõigile mõista anda, et tal on imetlusväärne meheke ning ta soovib, et teisedki seda näeksid.

„Ega tal see mees viimaks mõni tuhvialune ole... Sellise naise puhul poleks see mingi ime,“ sosistas Juulia ja Miiagi leidis, et tavaliselt on need, kes oma mehi nõnda teiste ees ülistavad, suhteliselt võimukad naised.

Viimase laulu ajal avanes proovisaali uks ja olgugi et seda üritati avada vaikselt ja nagu salamisi, pöördusid ometigi kõigi pilgud sisseastuja suunas.

Sisenenud meesterahvas hiilis kikivarvul tagumiste ridadeni ja poetas seal end toolile istuma. Seejärel rabas mees peast bareti ja kui ta oli tõstnud pilgu lauljate suunas, tundis Miia, kuidas teda tabas äratundmine – see oli ju Kristjan, mees, keda ta polnud näinud juba nii palju aastaid ja keda ta ausalt öelda poleks iialgi enam vast näha tahtnudki. Samas tükkis tal hääl ehmatuses kurku kinni jääma, sundides teda köhima, millele järgnes kohe Brita hukkamõistev pilk... ikka peab just tema kõigele reageerima.

Mis veelgi hullem, tema köhahoog oli ka Kristjani tähelepanu äratanud ja Miia märkas, kuidas üle mehe näo libises üllatunud imestusevari.

„Saadanas!“ kirus Miia endamisi, „pidid sa just praegu nõnda siia sisse sadama ja mul need häälepaelad sõlme ajama... Ja üldse, mis on Kristjanil siia asja?“

Edasi laulis ta pigem inertsist ja lõpuks, kui proov lõppes, tundis ta isegi kergendust, oli ta ju kogu aeg tajunud Kristjani pilku endal.

„Mis sul äkki hakkas?“ oli Juulia kärme uudistama. Ta oli ju kohe ära tabanud, et sõbrannaga on midagi lahti. „Nägid viirastust või?“ viipas ta äsja püsti tõusnud Kristjani suunas.

„Räägime sellest hiljem,“ põikas Miia selgituste jagamisest kõrvale. „Seda asja siin tuleks sulle pikemalt selgitada, kuid praegu pole õige koht ega aeg.“

Brita tõttas saalis oleva mehe poole, ise sealjuures õhinal kõigile seletades, et tema suupisted on kohale toodud ja kõik on lauda oodatud.

„Tema suupisted...“ mühatas Joel pisut pilkavalt. „Just nagu oleksid need siin ainukesed. Sirli suupisted on juba ammugi laual ootamas.“

Joel näitas selgelt välja, et selline Brita esiletükkimine talle ei meeldinud. Eks see oli ju kõigile teada, et neil Sirliga käib väike semmimine. Kuigi Joel ei elanud enam ammugi koos oma perega, oli ta siiski alles lahutamata ja Sirligi polnud vaba, ta mees oli rännanud Soome tööle.

„Lase staaril särada,“ jäi Sirli tagasihoidlikuks. „Minu suupistetega olete juba harjunud, kuid tema omi saate täna esmakordselt maitsta.“

Brita säras tõepoolest nii, nagu oleks ta staar, ja oli karme mehe toodud korvist suupistevaagnaid lauale seadma. Muidugi jäid Sirli omavalmistatud lihapirukad ja kohupiimakook Brita kauplusest ostetud mitmekesiste sekserite varju, kuid poevärk on ikka poevärk, see jääb igati kodutoodetele alla.